

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๕๑

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

เรื่อง นายประมุต สุตะบุตร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ กรณีพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า นายประมุต สุตะบุตร ผู้ร้องเป็นผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำของกรมที่ดินและเจ้าพนักงานที่ดิน เป็นคดีเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินอกรรมดิ่งอันเป็นสิทธิในทรัพย์สินที่ตั้งอยู่ที่ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี อยู่ในเขตอำนาจศาลจังหวัดพัทยา ในคดีเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินนี้ได้มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ตามคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๔๕ คำวินิจฉัยที่ ๒๘/๒๕๔๕ และคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๖ วินิจฉัยให้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินอยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรม ผู้ร้องจึงเป็นโจทก์ฟ้องกรมที่ดินกับพวกเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดพัทยา ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๑๓๔/๒๕๔๘ และศาลจังหวัดพัทยาได้มีคำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณา

ต่อมา จำเลยโดยพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดพัทยาว่า คดีอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง และขอให้ส่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลพิจารณา ศาลจังหวัดพัทยามีความเห็นว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองและส่งเรื่องให้ศาลปกครองกลางพิจารณา และศาลปกครองกลางเห็นพ้องกับศาลจังหวัดพัทยา ศาลจังหวัดพัทยาก็มีคำสั่งให้โอนคดีดังกล่าวไปยังศาลปกครองกลางโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจ

- ๒ -

หน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ (๒) ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวของศาลจังหวัดพัทธยา ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ได้มีคำสั่งยื่นตามคำสั่งศาลจังหวัดพัทธยา

ผู้ร้องเห็นว่า เป็นกรณีเกี่ยวพันกับกรณีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีเสียหายยุติธรรมไป เนื่องจากตุลาการในองค์คณะตุลาการของศาลปกครองกลางที่มีความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลตามความเห็นที่ ๖๘/๒๕๔๕ เห็นพ้องกับความเห็นของศาลจังหวัดพัทธยา ในกรณีนี้ เป็นตุลาการในศาลปกครองกลางที่เป็นองค์คณะในคดีที่ผู้ร้องเป็นโจทก์ฟ้องกรมที่ดินกับพวกในมูลคดีพิพาทเกี่ยวกับที่ดินงอกชายทะเล และได้ถูกผู้ร้องร้องต่อศาลปกครองว่า มีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีเสียหายยุติธรรมมาก่อนแล้ว ทำให้ผู้ร้องไม่ได้รับความเป็นธรรม ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้

ผู้ร้องจึงขอใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ประกอบมาตรา ๒๘ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๑๕๘ วรรคสาม และมาตรา ๑๕๕ และเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเข้าเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาทบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่า บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

- ๓ -

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณี queบุคคลนั้น ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้ร้องจะกล่าวอ้างในคำร้องว่าผู้ร้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ และเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้วินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และ มาตรา ๒๕๗ (๒) ได้แล้ว กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ผู้ร้องจะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยได้ ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องจึงไม่เข้าเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุดังที่ได้วินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้อง

(คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๕๑)

(นายอังกษราทร จุฬารัตน)
รองประธานศาลรัฐธรรมนูญ

(นายกิตติศักดิ์ กิติคุณไพโรจน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมตันต์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ หัตถกรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายธานีศ เกศวพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิชัย ชินชมพูนุท)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสมชาย พงษ์ธา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ